

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[CollectionBoite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.](#)[CollectionBoite_023-27-chem | Platon. ItemMelein - melete](#)

Melein - melete

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f1005

SourceBoite_023-27-chem | Platon.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

τοτάτην μεῖξιν καὶ κρᾶσιν Ph. 64 a 1 διὰ ... τὰς μείξεις T. 60 a 1 (cf. 68 d 1).

b) ἀξονται πρὸς τὴν ἀλλήλων μεῖξιν R. V 458 d 4 (cf. L. VIII 836 c 4) ἐν τῇ τόν παιδίων μείξει L. VI 773 d 4 (gén. obj.; cf. G. Müller, *Studien zu den platonischen Nomoi*, Munich, 1951, p. 115, n. 1, contre le γάμων conjecturé par P. Maas).

c) τὰ γένη πρὸς ἀλλήλα κατὰ ταῦτα μείξεως ἔχειν So. 253 b 10 (cf. 260 b 2).

App. : a) σύγκρασις ; c) κοινωνία (3° b).

App. et ass. (a) : κρᾶσις.

Ass. (a) : γένεσις.

Syn. : σύμμειξις.

μέλειν (impersonnel ou avec sujet au nom.) « tenir à cœur » (a), « être le souci, la charge » (de) οὔτε μοι μέλει ὅν λέγει H. m. 369 d 7 (cf. Ly. 211 c 6) σπουδάζειν καὶ κήδεσθαι ὅν οὐδὲν τούτῳ ... ἐμέλησεν Ap. 24 c 8 (cf. d 3 et 9, 25 c 4, 26 b 2) ἐμοὶ θανάτου μὲν μέλει ... οὐδὲ διτοῦν, τοῦ δὲ μηδὲν ἀδικον ... ἐργάζεσθαι, τούτῳ δὲ τὸ πᾶν μέλει Ap. 32 d 1 et 3 (cf. Cr. 44 c 7 [ass. à φροντίζειν]) et d 2 Pd. 82 d 2) (ὑμῖν) ἡγησάμεθα μεμεληκέναι περὶ αὐτῶν La. 179 a 10 μοι τυγχάνει μεμεληκός τοῦ σώματος Pr. 339 b 6 τῇ καὶ ἥμιν μελητέον τοῦ λανθάνειν R. II 365 d 8 ταῦτα ... θεῷ μελῆσει Phr. 238 d 7 (cf. Pd. 95 b 6) οἷς μέλει τούτων L. II 660 a 2.

Adv. : μεμελημένως (Pr. 344 b 2*).

App. : ἐπιμελεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι.

App. et ass. : κήδεσθαι, σπουδάζειν, φροντίζειν.

Opp. : ἀμελεῖν.

μελετᾶν 1° « exercer », « s'exercer » (a) ; 2° « étudier ».

1° τὴν ... ὁρτορικὴν μᾶλλον μεμελέτηκεν ἢ διαλέγεσθαι G. 448 d 10 (cf. 511 b 9 c 2) μελετητέον τὸ ... εἰναι ἀγαθόν G. 527 b 6 οἱ δρθῶς φύλοσοφοῦντες ἀπόδημοις μελετῶσιν Pd. 67 e 3 (cf. 80 e 6, 81 a 1 e 4 et 6) πότερον μελετητέον τοῦτο καὶ ἀδικωτὸν τῷ μὴ μελετῶντι R. III 407 a 11-b 1 (cf. 409 b 7 V 455 c 5 VI 500 d 5 VII 525 c 4 Phr. 228 b 6, 274 a 1 So. 218 d 2 Po. 286 a 4 L. VII 813 e 8) μανθάνοντι καὶ μελετῶντι R. VII 526 c 2 (cf. L. VII 809 c 2) εἰ μελετῷ ἐν νέου R. VIII 559 a 3 (cf. L. I 643 b 5 XII 942 c 7)*.

2° δὲ ... καλεῖται μελετᾶν, ὡς ἔξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης B. 208 a 4 δέξας ... πλήθους μεμελετηκώς Phr. 260 c 9 (cf. Th. 174 c 8)*.

Adj. verbal : μελετήτος (Cl. 407 b 6*, app. et ass. ἢ ἀσκητός, ass. et opp. ἢ μαθητός).

App. (1°) : ἀσκεῖν, ἐπιτηδεύειν.

App. et ass. (1°) : μανθάνειν.

Syn. : καταμελετᾶν.

μελέτη, ἢ a) « exercice », « préparation » (a) ; b) « méditation, étude ».

a) μελέτην ... καὶ παρασκευὴν τῆς κτήσεως G. 500 d 8 (cf. M. 75 a 7 Po. 286 b 1 T. 88 c 2 L. II 673 e 5) μελέτη θανάτου Pd. 81 a 1 (cf. c 4) ἐξ ἔδους τε καὶ μελέτης Pd. 82 b 2 (cf. a 7) μήτε τὴν ἐπιστήμην ... μήτε τὴν μελέτη R. II 374 d 6 (cf. Phr. 269 d 7) ἐστιν τῆς αὐτῆς τέχνης τε καὶ μελέτης R. III 402 b 8 (réc. c 8 ; cf. VI 488 e 2) πολλῆς μαθήσεως ... καὶ μελέτης R. V 455 b 9 (cf. Th. 153 b 9 L. VII 804 c 6) μελέτη καὶ πόνω Ph. 56 a 1 μελέτης στοχασμῷ Ph. 56 a 4 φύσει καὶ μελέτη L. I 648 d 5 κατὰ μελέτην τὴν πρὸς πόλεμον, ποιουμένων ἄσκησιν L. IX 865 a 6*.

b) μελέτη ... σφέας τὴν ἐπιστήμην B. 208 a 5 ἡ περιττὴ ... ἐπιμελεῖα τοῦ σώματος ... πρὸς ... ἐννοήσεις τε καὶ μελέτας πρὸς ἐστὸν χαλεπή R. III 407 b 9*.

App. et ass. : (a et b) μάθησις 1° ; (a) ἀσκησις.

Ass. : (a et b) ἐπιστήμη ; (a) θέος, πόνος, τέχνη ; (b) ἐννόησις.

Ass. et opp. (a) : φύσις.

μελέτημα, τό « exercice » τὸ μελέτημα ... τῶν φιλοσόφων, λύσις ... ψυχῆς ἀπὸ σώματος Pd. 67 d 6*.

μέλλειν 1° « devoir arriver » (événements), au pepe pr. (« l'avoir-nir ») ; 2° « devoir, vouloir » (avec une intention personnelle).

1° a) τὸ μέλλον α) seul τῶν μέλλοντων Ph. 244 b 5 (cf. c 2 Pa. 137 a 3) ; β) avec inf. futur τοῦ μέλλοντος ἐσεσθαι Ch. 173 c 4 τὸ μέλλον ἀποθήσεσθαι Th. 178 c 5.

b) τὸ μέλλοντα α) seul τῶν μέλλοντων Ph. 39 c 11 (cf. Th. 186 b 1) τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα αὐτῷ L. I 647 e 4 ; β) avec inf. futur τὰ μέλλοντα ἐσεσθαι Ch. 174 a 1 μηδὲ ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν ..., πολλάκις δὲ ... ἐπὶ τοῖς μηδὲ μελλουσὶ ποτε γενέσθαι Ph. 40 d 10.

2° a) avec inf. présent τὸ ἄστρον, εἰ μέλλει καὶ λόγω εἶναι R. II 370 c 9 εἰ μέλλουσιν εἶναι ἀνδρεῖοι R. III 386 a 6 τοῖς μέλλουσιν μακαρίους εἶναι R. IV 419 a 10 (cf. 427 d 7).

b) avec inf. futur δ μέλλων καὶ δικαιόδοξος ἐσεσθαι φύλαξ R. II 376 c 5 (cf. III 416 d 4 VII 525 b 12) τὸν μέλλοντα ὁρτορικὸν ἐσεσθαι Phr. 271 d 1 (cf. M. 94 d 8 Pd. 75 b 4 B. 178 c 7 R. VI 486 e 4).

c) avec inf. aoriste εἰ τελέως μέλλοι φιλόσοφος γενέσθαι R. VI 491 a 10 εἰ μέλλομεν ἰδεῖν ... τὸ ζητούμενον Po. 291 c 6 σώφρων ... οὐδὲ ὅν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι Le. VII 326 c 5.

Ass. (1°) : (τὰ) γεγονότα, παρόντα.

μέλος, τό a) air, mélodie ; b) « membre ».

a) τὸ περὶ ὧδῆς τρόπου καὶ μελῶν λοιπόν R. III 398 c 2 (cf. 399 c 7 L. II 654 e 4) τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστιν συγκείμενον, λόγου τε καὶ ἀρμονίας καὶ ύμνου R. III 398 d 1 (cf. G. 502 c 7 L. II 656 c 4, 669 c 5 et 7) τὸ καλὸν ... σχῆμα ἢ μέλος L. II 654 e 9 (cf. 655 a 5, 7, 9 b 5, 656 a 8 d 7, 660 a 7) τὸ χρῶμα γυναικῶν καὶ μέλος L. II 669 c 5 ύμνῳ ... καὶ σχῆματα μέλους χωρίς L. II 669 d 7.

BnF
MSS

